

Sygn. akt III CZ 61/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Maria Szulc

SSA Andrzej Niedużak (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. R.

przeciwko W.G.

o zniesienie służebności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 15 marca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 15 marca 2012 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego oddalającego żądanie zniesienia służebności i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu na orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego, powód zarzucał naruszenie art. 98 k.p.c. i paragrafu 6 pkt 5 w związku z paragrafem 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, wyrażające się w obciążeniu powoda kosztami zastępstwa procesowego. Wnioski zażalenia zmierzały do zmiany zaskarżonego postanowienia i oddalenia wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Z uzasadnienia zażalenia wynika, że powód nie akceptuje zaskarżonego postanowienia co do zasady, bowiem proces prowadzony był w sposób niesatysfakcjonujący, bez uwzględnienia wszystkich oferowanych dowodów. Wydane wyroki powód ocenia jako wadliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 175 ust. 1 Konstytucji, wymiar sprawiedliwości w Rzeczypospolitej Polskiej sprawują Sąd Najwyższy, sądy powszechne, sądy administracyjne oraz sądy wojskowe. Wyroki sądowe mają moc wiążącą. Z tego wiązania wynika konieczność uwzględnienia faktu istnienia konkretnego orzeczenia regulującego konkretną sprawę. Art. 365 §1 k.p.c. stanowi, że orzeczenia prawomocne wiążą nie tylko strony i sąd który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych, także inne osoby. W konsekwencji

wszystkie wymienione podmioty muszą się liczyć z wydanym orzeczeniem, nie mogą go zmienić ani zignorować.

Podstawową zasadą rozstrzygnięcia o kosztach procesu, jest wyrażona w art. 98 k.p.c. zasada odpowiedzialności za wynik sprawy. Oznacza ona, że strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu. Do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony strony reprezentowanej przez adwokata (lub radcę prawnego), należy wynagrodzenie tego pełnomocnika w wysokości określonej stawkami opłat uregulowanych w powołanym wyżej rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 146/11 – niepubl., z dnia 8 marca 2012 r., III CZ 11/12 – niepubl., z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZ 79/11 – niepubl.). Odstąpienie od zasad orzekania o kosztach procesu określonych w art. 98 k.p.c. jest możliwe, jednak zależy od wystąpienia okoliczności to odstępstwo uzasadniających. Nie należy do nich brak akceptacji wyroku przez stronę przegrywającą (por. przykładowo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011 r., II PZ 10/11 – niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ §3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.